

“Het mooie van **siervogels kweken** is dat het alleen maar via de **natuurlijke weg** kan.”

Peter Kooij (sierwatervogelkwekerij Peter Kooij and Sons) ↑

↓ Frank Nebig (Dutch Quarantine and Veterinary Service (DQVS))

“Ik wilde dieren gaan transporteren omdat ik wist dat ik het **beter en diervriendelijker** kon.”

“Kleine illegale handelaren geven branche verkeerd imago”

‘Ondernemers die hun geld verdienen met handel in levende have, hebben te weinig oog voor dierenwelzijn.’ Een hardnekkig vooroordeel dat mensen die zich met hart en ziel inzetten voor de dieren die zij fokken, kweken of transporteren van zich af proberen te schudden.

TEKST EN FOTO’S: NIENKE OORT

Een van de ondernemers die dat vooroordeel direct om zeep kan helpen is Peter Kooij van sierwatervogelkwekerij Peter Kooij and Sons, gevestigd in het Noord-Hollandse ‘t Zand. Bij binnenkomst op het kantoor van het 4,5 hectare grote terrein, begint hij vrijwel meteen vol liefde over de kwekerij te vertellen.

“Het kweken van bijzondere vogels zit ons in het bloed. Mijn vader begon er nog voor de oorlog mee. Mijn opa leefde van de jacht. Soms raakte hij wel een vogel, maar was deze niet dood. Mijn vader mocht het gewonde dier dan hebben en oplappen. Op een gegeven moment probeerde hij te fokken met de vogels die hij inmiddels in de volière had verzameld. En toen raakte hij besmet met het kweekvirus. Net na de oorlog kocht hij zijn eerste mandarijneend bij de firma Man in ‘t Veld, destijds de grootste im- en exporteur”, vertelt de 69-jarige Kooij van achter een kop koffie.

Indruk

De vader van Kooij hield wel van een uitdaging of twee en begon te kweken met wilde, niet-gedomesticeerde soorten. Successen met Eyton boomeenden, Hottentot talingen, Baers witoogeenden en Radjah bergeenden werden geboekt én opgemerkt. De bekende Frans-Amerikaanse ornitoloog Jean Delacourt (1890-1985) was onder de indruk van het werk van Kooij sr. en de sierwatervogelkwekerij had naam gemaakt.

Niet lang daarna mocht het bedrijf zwarte zwanen leveren op de bruiloft van prinses Beatrix en prins Claus. Later bracht Kooij and Sons ook nog een koppel witte zwanen bij prinses Juliana en prins Bernhard. “Wij mogen onszelf eigenlijk

Nieuwe reeks verhalen: de dierenhandel

Het woord dierenhandel heeft door de jaren heen een negatieve lading gekregen. Een dierenhandelaar zou alleen maar aan geld denken en het welzijn van ‘zijn handel’ ondergeschikt achten. Best oneerlijk want het overgrote deel dat hard werkt in deze dierenbranche doet dat met veel dierenliefde en toewijding. Dit komt naar voren in de reeks prachtige verhalen van willekeurig gekozen ondernemers die allemaal hun inkomen genereren uit het werken met dieren; komende edities te lezen in dit vakblad.

hofleverancier noemen, maar ik geef niet zoveel om titels”, voegt Kooij bescheiden toe.

“Mijn broer en ik namen de zaak over van onze vader. Ik had hetzelfde als mijn vader; echt hart voor de zaak en voor de dieren. Ik raak nog elke dag enthousiast als ik over de vogels en het werk praat. Mijn broer Ben heeft dat iets minder en zijn kinderen evenmin. Mijn kinderen wel, dus uiteindelijk ben ik de zaak gaan runnen met mijn zoon en schoonzoon”, zegt de familievader trots.

Ondernemer Frank Nebig heeft een soortgelijke achtergrond als zijn collega Peter Kooij. Ook hij raakte besmet met dierenliefde door zijn vader.

“Mijn vader had thuis een aquarium en een volière. Als klein jongetje vond ik ze beide mega-interessant. Ik was altijd in de buurt van een van de twee te vinden”, vertelt Frank Nebig vanuit zijn bedrijf Dutch Quarantine and Veterinary Service (DQVS) in Hoofddorp.

DQVS is een zusterbedrijf van Animals to Fly en regelt de quarantaine die voor dieren verplicht gesteld is voor ze getransporteerd mogen worden.

“Dat mijn liefde voor dieren zo diep zit, heeft

“Bij particulieren of hobbyisten; **dáár gebeuren de misstanden met dieren.** Die zitten te lang in te kleine hokjes of worden **niet professioneel verzorgd** zoals bij ons.”

misschien ook wel te maken met het feit dat mijn vader overleed toen ik pas zeven jaar oud was. Dat alleen is natuurlijk al heftig, maar omdat ik wist hoe gek hij was op zijn vogels en vissen, nam ik de zorg over, hoe klein ik ook was. Daardoor wist ik van jongs af aan al precies hoe dieren in elkaar zitten en wat ze nodig hebben”, vertelt de 52-jarige Nebig.

Eenmaal wat ouder wilde Nebig dan ook het liefst ‘met dieren werken’. “Aanvankelijk dacht ik aan dierenarts, maar dat zou betekenen dat ik vooral met zieke dieren te maken zou krijgen. Ik wilde liever met gezonde beesten werken.”

Wereldwijd

Na een omzwerving in de tuinarchitectuur en veertien maanden dienstplicht, belandde de dierenliefhebber bij een internationaal transportbedrijf op Schiphol. “Opeens lag de wereld aan mijn voeten. In plaats van alleen Nederland, had ik contact met mensen uit Amerika, Zuid-Afrika, bedenk het maar. Ook kreeg ik steeds vaker te maken met dieren die naar die verre bestemmingen getransporteerd werden. En op een of andere manier voelde het niet goed, de manier waarop dat gebeurde. Ik voelde en wist dat ik dat beter kon.”

En zo werd dierenspecialistentransport Animals to Fly geboren. Vanuit dat bedrijf ontwikkelde de ondernemersgeest van Nebig zich snel. Hij voelde al ver van tevoren de verplichte quarantaine aankomen en speelde daar handig op in. “Toen ik net gestart was, werd daar allemaal nog niet zo moeilijk over gedaan. Maar inmiddels hanteren veel landen

↑ Vaste dierenarts Elle Schlossberger checkt alle vogels voor ze – individueel verpakt – op transport gaan.

quarantainetijden. Sinds 2013 bestaat DQVS officieel en met deze tak hebben we ons gespecialiseerd in postduiven. Die worden voor wedstrijden de hele wereld overgevlogen. Ik heb hier ruimtes gecreëerd zodat ze in alle rust hun isolatietijd kunnen doorstaan voor ze op het vliegtuig worden gezet.”

En het moet gezegd worden: de ruimtes zien er spic en span uit. Schoon, meer dan voldoende eten en water, fijne stokken om op te zitten en meer dan genoeg daglicht en ruimte om rond te fladderen. Als de eigenaar in een van de ruimtes naar binnen stapt, zijn de vogels wel even van de rel, maar al snel gaan ze er weer rustig bij zitten.

Dierenarts

Nebig vertelt verder met een van de duiven in zijn hand: “Alle vogels die wij op transport zetten, worden gecheckt door onze eigen dierenarts Elly Schlossberger. Zij bekijkt het verenpakket, de vitaliteit, of de bek, ogen en oren schoon zijn. Daarbij worden alle vogels bij ons geënt.” Inmiddels regelt DQVS het transport naar landen als Canada, Verenigde Staten, Zuid-Afrika, Hongkong en hopelijk snel weer naar China.

“De reden dat wij de enige zijn die dit op deze schaal kunnen doen, is omdat we het dierenwelzijn zo hoog in het vaandel hebben zitten. Elke dag rijd ik naar huis met de vraag in mijn hoofd: heb ik alles voor de dieren gedaan wat ik had kunnen doen? Als ik ook maar enigszins twijfel, keer ik om en ga ik dat alsnog doen. De overheid hanteert bepaalde regels, dat ze voldoende eten, drinken en ruimte hebben. En dat is perfect, wij gaan over het algemeen zelfs verder met het dierenwelzijn. Maar aan de andere kant kunnen de regels soms ook een beetje doorslaan...”

Dierenwelzijn

Dat vindt Kooij ook. Hoe succesvoller en groter het bedrijf, hoe meer er aan regels moet worden voldaan. “En dat is prima, want wij hebben het dierenwelzijn als hoogste prioriteit. Dus als wij ons aan regels moeten houden om het voor de dieren aangenamer te maken, hoor je mij niet.”

Waar Kooij zich dus wél enorm aan kan storen is het feit dat hij zijn vogels – Peter Kooij and Sons exporteert de gekweekte siervogels over de hele wereld – steeds vroeger aan moet leveren op Schiphol. “Inmiddels moet

ik de dieren wel tot vijf uur voor vertrek aanleveren! Dat is niet nodig en alleen maar extra belastend voor de vogels. Samen met Dibevo zijn we dan ook hard aan het lobbyen om die aanlevertijd weer terug te brengen naar één uur of hooguit twee.”

Wat de eigenaar van het bedrijf ook lastig vindt is dat een particulier of hobbyist veel minder of niet gecontroleerd wordt. Ook niet als hij dieren verhandelt. “Dáár gebeuren de misstanden met dieren. Die zitten te lang in te kleine hokjes of worden niet professioneel verzorgd zoals bij ons. En komt dat dan toch uit, dan lijden de goeden onder die paar kwaden want dan ‘deugt de handel niet’.

Dat de vogels het bij Kooij and Sons aan niets ontbreekt, blijkt als we een rondje maken over het enorme terrein.

Siereenden, kraanvogels, ibissen, ooievaars en een grote collectie zwanen zitten heel tevreden in prachtige verblijven, alle hebben ze de beschikking over een ruime waterpartij; sommige hebben stukken riet waar ze lekker kunnen nestelen en andere hebben weer een groot stuk gras.

“Ik geef om al mijn dieren, ook al heb ik er duizenden rondlopen en vliegen. Elke afnemer die zich hier meldt, check ik. Waar gaan de vogels naartoe, hoe worden ze gehuisvest, wat is de bedoeling met de dieren? Wil een hobbyist bijvoorbeeld gaan kweken met een bepaald soort, raad ik aan in eerste instantie drie of vier koppels aan te schaffen en de vogels op natuurlijke wijze hun partner te laten kiezen. Op die manier is je kans op een succesvolle kweek veel groter; je hebt namelijk gelukkige vogels”, legt de bevlogen kweker uit.

Beide ondernemers zijn met dieren gaan werken omdat daar hun hart ligt. Zonder liefde voor dieren vinden ze ook allebei dat je je geld niet goed kunt verdienen in deze branche. Iedereen, leverancier, afnemer én dier, is tenslotte gebaat bij een goede zorg voor de ‘handel’. ←